

Sygn. akt VIII Cz 279/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO. Katarzyna Borowy (spr.)

Sędziowie: SO. Hanna Matuszewska, SO. Rafał Krawczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 czerwca 2013 r.

sprawy **egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Bank Polska S.A. w W., R. L., (...) sp. z o.o. w W., (...) sp. z o.o. w W., (...) sp.j., P. M. i (...) z siedzibą w H.**

przeciwko dłużnikowi (...) sp. z o.o. w T.

w przedmiocie zarzutów wierzyciela (...) sp. z o.o. w W. przeciwko planowi podziału sumy uzyskanej z egzekucji z ruchomości sporządzonemu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu Tomasza Witolda Sobieckiego w dniu 27 września 2012 roku w sprawach Km 981/11, Km 1057/11, Km 1059/11, Km 437/12, Km 494/12, Km 545/12, Km 577/12

na skutek zażalenia wierzyciela (...) Sp. z o.o. w W.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 11 stycznia 2013 r.

sygn. akt XI Co 1796/12

p o s t a n a w i a : oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Bank Polska S.A. w W., R. L., (...) sp. z o.o. w W., (...) sp. z o.o. w W., (...)sp.j., P. M. i (...) z siedzibą w H. przeciwko dłużnikowi (...) sp. z o.o. w T. w przedmiocie zarzutów wierzyciela (...) sp. z o.o. w W. przeciwko planowi podziału sumy uzyskanej z egzekucji z ruchomości sporządzonemu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu Tomasza Witolda Sobieckiego w dniu 27 września 2012 roku w sprawach Km 981/11, Km 1057/11, Km 1059/11, Km 437/12, Km 494/12, Km 545/12, Km 577/12 oddalił zarzuty, kosztami postępowania obciążając wierzyciela (...) sp. z o.o. w W..

Sąd I instancji wskazał przy tym, że w dniu 22 października 2012 r. wierzyciel (...) sp. z o.o. w W. wniósł zarzuty przeciwko planowi podziału sumy uzyskanej z egzekucji z ruchomości sporządzonemu przez komornika Tomasza Witolda Sobieckiego w dniu 27 września 2012 roku.

Planowi podziału wierzyciel zarzucił naruszenie przez Komornika art. 1030 kpc w zw. z art. 1034 kpc poprzez uwzględnienie w planie podziału wierzyciela (...) pomimo, że wniosek o wszczęcie egzekucji został zgłoszony przez tego

wierzyciela w dniu 22 maja 2012 r., a więc już po dniu złożenia przez komornika na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi, co miało miejsce w dniu 15 maja 2012 r. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego planu podziału i podzielenie kwoty przyznanej wierzycielowi (...) pomiędzy wszystkich pozostałych wierzycieli w stosunku do wielkości przysługujących im wierzytelności. Skarżący podkreślił, że przewidziany w art. 1030 kpc termin zawity dotyczący zgłoszenia wierzytelności (dzień złożenia na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi) dotyczy również wierzyciela, który składa wniosek o wszczęcie (przyłącza się do) egzekucji. Zdaniem skarżącego wyszczególnienie w art. 1030 kpc odrębnej kategorii wierzycieli (tj. dysponujących tytułem wykonawczym) uprawnionych do uczestnictwa w podziale kwot uzyskanych z egzekucji, byłoby bezprzedmiotowe, skoro, nawet pomimo uchybienia terminowi na zgłoszenie swojego udziału w podziale kwot uzyskanych z egzekucji, mogliby oni w tym podziale uczestniczyć, jeżeli zamiast zgłoszenia udziału w podziale, złożą wniosek o wszczęcie egzekucji z tych składników majątku dłużnika, które uległy zbyciu.

W związku z wniesionymi zarzutami komornik Tomasz Witold Sobiecki wyjaśnił, że wierzyciel (...) uczestniczy w planie podziału jako wierzyciel egzekwujący bez potrzeby osobnego zgłaszania swoich wierzytelności, którego muszą dokonać wierzyciele należący do grupy wierzycieli wymienionych w art. 1030 kpc. Ponadto komornik wskazał, że suma ulegająca podziałowi, tj. 148.089,20 zł przekazana została na rachunek depozytowy sądu w dniu 27 września 2012 r., a nie - jak twierdzi skarżący - w dniu 15 maja 2012 r. W dniu 15 maja 2012 r. na rachunek depozytowy sądu wpłacona została suma 180.030,76 zł, od której należało jeszcze odprowadzić należny podatek VAT. Dopiero powstała po odliczeniu podatku VAT kwota 148 089,20 zł stanowiła sumę ulegającą podziałowi.

W odpowiedzi na zarzuty wierzyciel (...) wskazał, że art. 1030 kpc wymienia dwie kategorie wierzycieli: wierzycieli egzekwujących oraz wierzycieli, którzy zgłosili swe wierzytelności najpóźniej w dniu złożenia na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi, a ponadto spełniają warunki szczegółowo określone w tym przepisie. Wierzyciele egzekwujący nie muszą osobno zgłaszać w terminie określonym w komentowanym przepisie swych wierzytelności. To wymaganie odnosi się do wierzycieli drugiej grupy.

W ocenie Sądu I instancji zarzuty na plan podziału nie zasługiwały na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1030 w zw. z art. 1034 kpc w podziale sum uzyskanych z egzekucji z ruchomości oprócz wierzyciela egzekwującego uczestniczą: wierzyciele składający tytuł wykonawczy z dowodem doręczenia dłużnikowi wezwania do zapłaty, wierzyciele, którzy uzyskali zabezpieczenie powództwa, oraz wierzyciele, którym przysługuje umowne prawo zastawu i którzy udowodnili je dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym, jak również wierzyciele, którym przysługuje ustawowe prawo zastawu i którzy udowodnili je dokumentem, jeżeli zgłosili swe wierzytelności najpóźniej w dniu złożenia na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi.

W doktrynie przeważa pogląd, iż art. 1030 kpc wymienia dwie kategorie wierzycieli: wierzycieli egzekwujących oraz wierzycieli, którzy zgłosili swe wierzytelności najpóźniej w dniu złożenia na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi, a ponadto spełniają warunki szczegółowo określone w tym przepisie. Wierzyciele egzekwujący nie muszą osobno zgłaszać swych wierzytelności w terminie określonym w tym przepisie. To wymaganie odnosi się do wierzycieli drugiej grupy (H. Pietrzykowski, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom IV, Warszawa 2007, str. 498).

W ocenie Sądu Rejonowego należy zgodzić się z tym poglądem. Wykładnia literalna przepisu art. 1030 kpc prowadzi do wniosku, że wymóg zgłoszenia wierzytelności najpóźniej w dniu złożenia na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi dotyczy wszystkich kategorii wierzycieli wymienionych w tym przepisie z wyjątkiem wierzyciela egzekwującego. Wierzyciel (...) miał zaś status wierzyciela egzekwującego w dniu sporządzenia planu podziału (27 września 2012 r.).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. art. 1030 w zw. z art. 1034 kpc.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł wierzyciel (...) Sp. z o.o. w W. zaskarżając je w całości oraz zarzucając obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 1030 k.p.c. w zw. z art. 1034 k.p.c. poprzez uznanie, że w podziale

sumy uzyskanej z egzekucji mogą uczestniczyć również wierzyciele, którzy przystąpili do egzekucji już po złożeniu przez komornika na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi, a zatem już po sprzedaży przez komornika majątku dłużnika, z którego egzekucja na rzecz tych wierzycieli miałaby być prowadzona.

Na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wierzyciel wniósł, aby Sąd Okręgowy zwrócił się z pytaniem prawnym do Sądu Najwyższego o dokonanie wykładni art. 1030 k.p.c. poprzez wskazanie, czy wierzyciel, który składa wniosek o wszczęcie egzekucji ze zbytych wcześniej, na wniosek innego wierzyciela, składników majątku dłużnika, po upływie terminu określonego w art. 1030 k.p.c., (tj. po złożeniu przez komornika na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi), jest uprawniony do uczestniczenia w podziale sumy uzyskanej z egzekucji tych składników majątku, które zostały zbyte przez komornika, przed złożeniem tego wniosku.

Z uwagi na powyższe uchybienia na podstawie art. 394 § 3 k.p.c. wierzyciel wniósł o:

- 1) uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;
- 2) zasądzenie na rzecz (...) sp. z o.o. kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przewidzianych.

Według wierzyciela skoro określone składniki majątku zostały zbyte przez komornika, to tym samym należy uznać, że niemożliwe jest przyłączenie się przez innego wierzyciela do postępowania egzekucyjnego w zakresie wcześniej zbytych składników majątku dłużnika.

(...), składając wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego po sprzedaży przez komornika określonych składników majątku, nie mogło tym samym objąć swoim żądaniem zbytych składników majątku, gdyż nie należały one już wówczas do dłużnika, zostały bowiem zbyte w dniu 14 maja 2012 roku. Samo złożenie przez wierzyciela wniosku o egzekucję z ruchomości nie powoduje bowiem, że wierzyciel ten przyłącza się do egzekucji z tych składników majątku, które już na wcześniejszym etapie postępowania egzekucyjnego zostały zbyte.

(...) nie mogło zostać zatem uznane w odniesieniu do tych składników majątku, które zostały zbyte, za wierzyciela egzekwującego w rozumieniu art. 1030 § 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego problem ten nie został jednak w ogóle zauważony i rozstrzygnięty przez Sąd Rejonowy.

Skoro (...) nie było wierzycielem egzekwującym, to zgodnie z art. 1030 § 1 k.p.c. mogło uczestniczyć w podziale jedynie wówczas, gdy zostałyby spełnione warunki określone w tym przepisie, w szczególności zachowany zostałby termin zawity na złożenie przez wierzyciela wniosku.

(...) złożyło wniosek o wszczęcie egzekucji w dniu 22 maja 2012 roku. Kwota będąca przedmiotem podziału została zaś przekazana przez komornika na rachunek depozytowy sądu w dniu 15 maja 2012 roku. Ewentualne przyłączenie się (...) do podziału kwoty uzyskanej z egzekucji nastąpiło zatem już po upływie terminu określonego w art. 1030 k.p.c.

Według skarżącego twierdzenie komornika jakoby kwota ta została złożona na rachunek depozytowy sądu dopiero w dniu 27 września 2012 roku jest całkowicie bezpodstawne. Komornik przyznał bowiem, że już w dniu 15 maja 2012 roku złożył tę kwotę na depozyt sądowy, zaś fakt złożenia wraz z tą kwotą należnego podatku VAT pozostaje bez jakiegokolwiek znaczenia dla zastosowania normy z art. 1030 k.p.c.

Ponadto gdyby (...) została uznana za wierzyciela egzekwującego w rozumieniu art. 1030 k.p.c. co do zbytych ruchomości dłużnika, to prawidłowo dokonana wykładnia art. 1030 k.p.c. powinna prowadzić do wniosku, że (...) nie powinno uczestniczyć w podziale kwoty uzyskanej z egzekucji, gdyż wniosek o wszczęcie egzekucji złożyło po terminie wskazanym w art. 1030 k.p.c.

Przyjęcie odmiennej wykładni, tak jak to uczynił Sąd Rejonowy stawiałoby bowiem pod znakiem zapytania sens wprowadzenia do art. 1030 k.p.c. takiej kategorii wierzycieli, jak „wierzyciele składający tytuł wykonawczy z dowodem doręczenia dłużnikowi wezwania do zapłaty” i ograniczanie terminem zawitym prawa takich wierzycieli

do uczestniczenia w podziale kwoty uzyskanej z egzekucji. Skoro bowiem wierzyciel taki (tj. posiadający tytuł wykonawczy) mógłby już po upływie tego terminu (a zatem także już po faktycznym zbyciu przez komornika majątku dłużnika, z którego dochód ulega podziałowi) przyłączyć się do egzekucji z tych składników majątku i uczestniczyć w podziale kwoty uzyskanej ze zbycia tych składników, to jaki miałby być sens wprowadzenia w art. 1030 k.p.c. tej kategorii wierzycieli oraz ograniczanie prawa uczestniczenia tych wierzycieli w podziale kwoty uzyskanej z egzekucji terminem zawitym.

Według skarżącego uznać należy zatem, że wierzyciel posiadający tytuł wykonawczy, który przed dokonaniem sprzedaży określonych składników majątku, nie przyłączył się do egzekucji z tych zbytych składników majątku, w celu uczestniczenia w podziale sumy uzyskanej z egzekucji, musi złożyć odpowiedni wniosek najpóźniej w dniu złożenia na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi. W przeciwnym bowiem wypadku wyszczególnienie w art. 1030 k.p.c. odrębnej kategorii wierzycieli (tj. dysponujących tytułem wykonawczym) uprawnionych do uczestnictwa w podziale kwot uzyskanych z egzekucji byłoby bezprzedmiotowe, skoro, nawet pomimo uchybienia terminowi na zgłoszenie swojego udziału w podziale kwot uzyskanych z egzekucji, wierzyciele tego rodzaju mogliby w tym podziale uczestniczyć, jeżeli zamiast zgłoszenia udziału w podziale, złożąliby wniosek o wszczęcie egzekucji z tych składników majątku dłużnika, które uległy zbyciu.

Tym samym, według skarżącego brak jest racjonalnych argumentów, aby przyjąć, że termin określony w art. 1030 k.p.c. nie dotyczy wierzyciela, który składa wniosek o wszczęcie (przyłącza się do) egzekucji, już po sprzedaży przez komornika składników majątku z których egzekucja ma być prowadzona.

SĄD OKRĘGOWY zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela (...) Spółki z o.o. w W. nie jest uzasadnione, a zarzuty w nim zawarte nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że z akt Km 1059/11 wynika, że w dniu 14.05.2012 r. wpłynęło do kancelarii komornika Tomasza Sobieckiego oświadczenie wierzyciela (...) Spółki z o.o. w W. o przejęciu ruchomości na własność. W tej samej dacie na rachunek bankowy komornika została przelana kwota 180.130,76 zł. Postanowieniem z dnia 14.05.2012 r. komornik przyznał na własność wierzycielowi niesprzedane na drugiej licytacji ruchomości.

Na powyższą czynność komornika skargę wniósł dłużnik domagając się jej uchylenia. Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił skargę na czynność komornika.

W dniu 15 maja 2012 r. na rachunek depozytowy Sądu Rejonowego w Toruniu została przelana kwota 180.030,76 zł.

W dniu 22.05.2012 r. do kancelarii komornika wpłynął wniosek egzekucyjny (...) z siedzibą w H. o egzekucję m.in. z ruchomości dłużnika.

Zgodnie z art. 877 kpc jeżeli druga licytacja nie doszła do skutku, wierzycielowi w ciągu dwóch tygodni od otrzymania zawiadomienia komornika przysługuje prawo przejęcia ruchomości na własność za cenę nie niższą od ceny wywołania. W tym wypadku stosuje się odpowiednio przepis art. 875 § 2. W doktrynie przyjmuje się zgodnie (np. Z. Merchel, D Zawistowski, Komentarze do art. 877. Kodeksu postępowania cywilnego. System informacji Prawnej Lex (Lex Omega), że mimo, iż art. 877 kpc nie odsyła wyraźnie do § 3 art. 875 kpc, to należy go stosować odpowiednio. Tym samym stwierdzić należy, że własność ruchomości przechodzi na wierzyciela z chwilą zawiadomienia go przez Sąd lub komornika o uprawomocnieniu się postanowienia o przekazaniu (tak też. Olimpia Marcewicz, Komentarz aktualizowany do art. 875 Kodeksu postępowania cywilnego. System informacji Prawnej Lex (Lex Omega), Kodeks postępowania cywilnego. Tom II Komentarz do artykułów 730-1088 pod redakcją prof. zw. dr hab. Janusza Jankowskiego Wydawnictwo: C.H. Beck Wydanie 1).

Postanowienie komornika o przyznaniu ruchomości uprawomocniło się 27 czerwca 2012 r. W przypadku egzekucji z nieruchomości przyjmuje się, że kolejny wierzyciel może przyłączyć się do niej tak długo dopóki nie uprawomocni się

postanowienie o przysądzeniu własności (tak też Olimpia Marcewicz. Komentarz aktualizowany do art. 927 Kodeksu postępowania cywilnego Lex dla sędziów on line, Helena Ciepla. Komentarz do art. 927 Kodeksu postępowania cywilnego, Lex dla sędziów on - line).

Dzieje się tak dlatego, że w myśl art. 999 § 1 kpc prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności przenosi własność na nabywcę. Trudno więc mówić o przyłączeniu się do egzekucji z nieruchomości w sytuacji gdy nie stanowi ona własności dłużnika.

Analogicznie w egzekucji z ruchomości wydaje się możliwe, przyłączenie się do niej tak długo póki własność ruchomości należy do dłużnika. W sprawie niniejszej własność przeszła na nabywcę najwcześniej w dacie prawomocności postanowienia komornika o przyznaniu ruchomości. Skoro zaś wierzyciel mógł przyłączyć się do egzekucji z ruchomości nielogiczne jest by nie mógł uczestniczyć w podziale sumy uzyskanej z tej egzekucji.

Postanowienie komornika o przyznaniu ruchomości uprawomocniło się 27 czerwca 2012 r.

W oparciu o art. 1034 kpc przepisy art. 1030 kpc stosuje się także przy podziale sumy uzyskanej przez egzekucję z ruchomości.

Zgodnie z art. 1030 kpc w podziale sum uzyskanych w sposób przewidziany w art. 1029 oprócz wierzyciela egzekwującego uczestniczką: wierzyciele składający tytułu wykonawczy z dowodem doręczenia dłużnikowi wezwania do zapłaty, wierzyciele którzy uzyskali zabezpieczenie powództwa oraz wierzyciele, którym przysługuje umowne prawo zastawu i którzy udowodnili je dokumentem urzędowym lub prywatnym, z podpisem urzędowo poświadczonym, jak również wierzyciele, którym przysługuje ustawowe prawo zastawu i którzy udowodnili je dokumentem, jeżeli zgłosili swe wierzytelności najpóźniej w dniu złożenia na rachunek depozytowy sądu sumy ulegającej podziałowi.

W świetle art. 1030 kpc w podziale sumy uzyskanej z egzekucji można uczestniczyć z mocy samego prawa oraz przez zgłoszenie wierzytelności do zaspokojenia w tym podziale. Uczestnikiem podziału z mocy samego prawa jest wierzyciel egzekwujący. Natomiast pozostali wierzyciele wymienieni w tym przepisie uczestniczą w podziale przez złożenie wniosku o zaspokojenie ich wierzytelności w podziale.

Wierzycielem egzekwującym w świetle art. 1030 kpc jest wierzyciel, na rzecz którego wszczęto egzekucję w następstwie złożenia wniosku (żądania) o jej wszczęcie. Może nim być wierzyciel, na wniosek którego egzekucja została wszczęta, na rzecz którego wszczęto egzekucję z urzędu albo na żądanie (polecenie) uprawnionego organu oraz wierzyciel, który przyłączył się do egzekucji wszczętej na rzecz innego wierzyciela.

Z literalnego brzmienia art. 1030 kpc wynika, że termin zawity dotyczy tylko wierzycieli, którzy zgłaszają swoje wierzytelności a nie tych, którzy uczestniczą w podziale z mocy samego prawa.

W doktrynie dominuje pogląd, że wierzyciele egzekwujący nie muszą osobno zgłaszać w terminie określonym w art. 1030 swych wierzytelności. To wymaganie odnosi się do wierzycieli drugiej grupy (odmiennie G. Julke, w: Z. Szczurek, Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz, s. 734, który uważa, że konieczność zgłoszenia wierzytelności w terminie zawitym obejmuje wszystkich wierzycieli) - Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz część trzecia. Postępowanie egzekucyjne. Tom 4 pod redakcją Tadeusza Erecińskiego. Lexis Nexis str. 576.

Analogiczny do prezentowanego przez G. Julke pogląd zawarty jest także w Komentarzu do części II i III k.p.c. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Wydanie uaktualniane pod redakcją Marty Romańskiej. Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich Z/o Warszawa 2009 str. 626 oraz Komentarzu do Kodeksu postępowania cywilnego pod red. prof. dr hab. Andrzeja Zielińskiego Wydawnictwo C.H. Beck. Wydanie 6. Wskazać jednakże należy, że żaden z przywołanych wyżej komentatorów nie uzasadnia bliżej swojego stanowiska.

Z kolei pogląd analogiczny do pierwszego prezentuje także Przemysław Telenga. (Komentarz aktualizowany do art. 1030 kodeksu postępowania cywilnego System informacji Prawnej Lex (Lex Omega)), Helena Ciepla. (Komentarz

do art. 1030 Kodeksu postępowania cywilnego System informacji Prawnej Lex (Lex Omega)), Andrzej Marciniak (Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Postępowanie nieprocesowe, w razie zaginięcia lub zniszczenia akt, zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz do artykułów 506-1088. Tom III pod redakcją prof. dr hab. Andrzeja Piaseckiego i prof. zw. dr hab. Andrzeja Marciniaka. Wydawnictwo C. H. Beck. 2012), Marcin Uliasz (Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Wydawnictwo C. H. Beck 2008), A. Barańska (Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Tom II Komentarz do artykułów 730-1088 pod redakcją prof. zw. dr hab. Janusza Jankowskiego Wydawnictwo C. H. Beck 2013r.), Zbigniew Merchel. (Egzekucja z ruchomości Tom I Wydawnictwo Stowarzyszenia Komorników Sądowych. Sopot 1996 str. 91).

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w zażaleniu stwierdzić należy, że o skutecznym zbyciu ruchomości można mówić dopiero w dacie prawomocności postanowienia komornika o ich przyznaniu wierzycielowi a więc 27.06.2012 r. Wierzyciel (...) złożył natomiast wniosek egzekucyjny 22.05.2012 r. Nie można zgodzić się w konsekwencji ze skarżącym, że zbycie ruchomości nastąpiło w dniu 14 maja 2012 r. Tym samym argument, że wierzyciel (...) nie mógł przyłączyć się do egzekucji z ruchomości skoro w dacie złożenia wniosku egzekucyjnego nie stanowiły już własności dłużnika jest chybiony. Odnosząc się do zarzutu złożenia wniosku przez wierzyciela (...) po upływie terminu zawitego stwierdzić należy, że wierzyciel egzekwujący nie musi składać wniosku o czym była mowa we wcześniejszej części uzasadnienia. Nie ulega natomiast wątpliwości, że kwota 180.130,76 zł została złożona na rachunek depozytowy Sądu w dniu 15 maja 2012 r. co wynika wprost z akt komorniczych. Kolejno podnieść należy, że inny jest status wierzyciela egzekwującego a inny wierzyciela składającego tytuł wykonawczy z dowodem doręczenia dłużnikowi wezwania do zapłaty.

Ten ostatni wierzyciel przyłącza się do podziału i musi złożyć stosowny wniosek a wierzyciel egzekwujący uczestniczy w postępowaniu podziałowym z mocy prawa.

Brak więc uzasadnienia by zrównywać pozycję wszystkich wierzycieli wymienionych w art. 1030 kpc. Prowadziłoby to bowiem do wniosku, że choć wierzyciel egzekwujący może przyłączyć się do egzekucji tak długo póki ruchomości stanowią własność dłużnika to nie może uczestniczyć w podziale.

Wiąże się to przy tym z faktem, że przy przejęciu ruchomości na własność przez wierzyciela jednocześnie z wnioskiem składa on całą cenę a w konsekwencji jest ona przekazywana na rachunek depozytowy sądu jeszcze przed przejściem ruchomości na własność wierzyciela.

Bezprzedmiotowe, w okolicznościach niniejszej sprawy jest przy tym rozważanie czy złożenie sumy ulegającej podziałowi na rachunek depozytowy Sądu o jakim stanowi art. 1030 kpc następuje już w momencie, gdy komornik zgodnie z wymogiem wynikającym z art. 808 kpc., przekazuje pieniądze od wierzyciela na rachunek depozytowy sądu po ich złożeniu przez przejmującego wraz z oświadczeniem (art. 875 § 3 kpc).

W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd Okręgowy nie znajduje podstaw, aby w oparciu o art. 390 § 1 kpc przedstawiać Sądowi Najwyższemu zagadnienie prawne budzące pierwsze wątpliwości zgodnie z wnioskiem wierzyciela.

Mając na względzie niezasadność zarzutów podniesionych w zażaleniu należało je oddalić na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 i 13 § 2 kpc.